

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/674/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713214752
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3713214752.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: SVL, s.r.o., IČO: 36 382 361, Vysokoškolákov 6, Žilina, právne zastúpený JUDr. Anton Školek & Partners, s.r.o., Treskoňova 816/1, Bytča, IČO: 47253223 proti odporcovi Mgr. Z. H., bytom K. XXX/XX, K. G., v konaní o vydanie veci, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 3. decembra 2014, č.k. 8C/251/2013 -99, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,73 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Anton Školek & Partners, s.r.o., Treskoňova 816/1, Bytča, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 855,44 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 04. 11. 2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi na jeho účet trovy konania vo výške 43,78 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 224,45 eur na účet JUDr. Anton Školek & Partners, s.r.o. Bytča, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podal proti odporcovi na súd návrh, v ktorom uviedol, že od Klubu športového jachtingu kúpil čln Joker 300 za kúpnu cenu 1.400 eur, pričom cenu tohto člnu uvedenému klubu zaplatil dňa 30.5.2011 s tým, že čln im bol odovzdaný dňa 1.6.2011. Zaplatením kúpnej ceny sa stal vlastníkom člnu Joker. Následne však navrhovateľ uvážil, že zakúpený čln Joker nebude spĺňať účel, na ktorý ho chcel navrhovateľ využívať, na čom sa zhodli spolu s odporcom, s ktorým sa dohodli, že im zabezpečí výmenu člnu Joker za lepší čln s laminátovým dnom, ktorý bude pevnejší. V tom čase navrhovateľ s odporcom vychádzali veľmi dobre a odporca sa ponúkol, že má dobré vzťahy s predajňou, v ktorej bol čln Joker kúpený a že tento čln do tejto predajne vráti a zakúpi nový čln. Na základe tejto dohody navrhovateľ odovzdal čln Joker 300 odporcovi a na vyrovnanie kúpnej ceny mu vyplatil 250 eur. Odporca následne v predajni Allroundmarin All technic v Rakúsku uvedený čln dňa 10.8.2011 vrátil a kúpil nový čln Ribstar 290 podľa dohody a odovzdal ho navrhovateľovi. Navrhovateľ čln vybalil, opatril ho označením, teda logom svojej spoločnosti na 2 miestach a odviezol ho na Oravskú priehradu, za účelom jeho ďalšieho užívania. Odporca však dňa 24.7.2012 zavolať navrhovateľovi a oznámil mu, že čln si zbavuje. Použil kľúče, ktoré mal od navrhovateľa a odviezol čln z Oravskej priehrady. Navrhovateľ niekoľkokrát vyzval odporcu na vrátenie člnu, on však toto odmietal s poukazom na to, že čln je jeho majetkom. Ďalej v návrhu uviedol, že odporca mu nevrátil za pôvodný vrátený čln Joker 300 vo výške 937,20 eur a ani doplatok vo výške 250 eur a nevrátil ani čln Ribstar 290. S poukazom na to žiadal po vykonanom dokazovaní uložiť odporcovi povinnosť buď vrátiť navrhovateľovi čln Ribstar alebo zaplatiť mu sumu 1187,20 eur

spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 25.7.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav a to, že navrhovateľ kúpil od Klubu športového jachtingu Žilina čln Joker 300, ktorého cenu mu predmetný klub vyúčtoval fak.č. 052011 zo dňa 29.5.2011 vo výške 1.400 eur. Kúpnu cenu navrhovateľ zaplatil dňa 30.5.2011 prevodom na účet Klubu športového jachtingu, čo vyplýva z výpisu z účtu navrhovateľa zo dňa 31.5.2011, v ktorom je uvádzaná platba v prospech Klubu športového jachtingu vo výške 1.400 eur. Navrhovateľ predmetný čln zaradil do svojho majetku protokolom o zaradení majetku, ktorý súdu predložil (č.l. 56) z ktorého súd zistil, že navrhovateľ predmetný čln zaradil do svojho vlastníctva dňa 31.12.2011 s tým, že ako dátum obstarania je uvedený deň 1.6.2011. Z fak.č. 101001 zo dňa 1.6.2011 súd zistil, že Klub športového jachtingu predmetný čln kupoval v rakúskej predajni Allroundmarin za cenu 894,14 eur, vrátane 20% DPH. Podľa záručného listu sa jednalo o čln so sériovým číslom CNALL J0045B010. Predmetné sériové číslo je uvádzané aj vo vyššie uvedenom protokole o zaradení majetku. Na preukázanie svojich tvrdení, že odporca zabezpečil výmenu ich člnu Joker 300 za čln Ribstar navrhovateľ na pojednávaní dňa 6.10.2014 predložil do spisu fak.č. 9885 z 10.8.2011 (č.l. spisu 58), z ktorej súd zistil, že firma W&M Slovakia s.r.o., Pribinova 967/10, Považská Bystrica, vrátila v predajni čln Joker 300, ktorého cena vo výške 742,42 eur bola odpočítaná od celkovej ceny faktúry s tým, že kúpna cena nového člnu Ribstar 290 bola vo faktúre uvedená vo výške 855,44 eur. Ceny sú bez DPH a táto nie je vo faktúre vôbec uvádzaná, keďže kupujúci je platcom DPH, kedy v medzinárodnom styku zahraničná firma účtuje cenu bez DPH. Navrhovateľ poukázal na to, že odporca je jediným spoločníkom a konateľom firmy W&M Slovakia s.r.o., ktorú spoločnosť však navrhovateľ nepožiadaval o výmenu člna, ale o túto výmenu požiadaval odporcu ako fyzickú osobu - občana, teda, jeho požiadaval, aby im zabezpečil výmenu člnu Joker 300 za čln Ribstar, napriek tomu oba člny sú obsiahnuté vo faktúre vystavenej pre odberateľa W&M Slovakia s.r.o. Z fak. č. 9885 je zrejmé, že odporca pod hlavičkou firmy W&M Slovakia s.r.o. kupoval aj iný tovar. Z výpovede odporcu vyplýva, že je pravda, že zobral od navrhovateľa čln Joker s tým, že im ho vymení za čln Ribstar, čo sa aj stalo. Poprel, že by mu navrhovateľ, na vyrovnanie ceny vymeneného člna, teda ako doplatok kúpnej ceny, zaplatil 250 eur, ako tvrdí v návrhu. Čln im však neodovzdal, pretože sa s ním finančne nevysporiadali, nezaplatili mu rozdiel a cestovné náklady, na preplatení ktorých sa dohodli. Uviedol, že on ako spoločnosť nemôže tento tovar dať len tak, ale musel by ho navrhovateľovi predať. Čln už neexistuje, ukradli mu ho v Chorvátsku. Odporca trval na tom, že navrhovateľ nie je vlastníkom člnu, lebo mu nezaplatil rozdiel kúpnej ceny, ktorá bola vyššia ako cena člnu Joker, pričom výmenu realizoval cez svoju firmu, a teda bol to obchod, nanajvýš môže preto navrhovateľ žiadať cenu za Joker nie však za Ribstar. Navrhovateľ vzhľadom na vyjadrenie odporcu, že predmetný čln už neexistuje, netrval na alternatívnom petite a nežiadal vydať hnutelnú vec- čln Ribstar tak, ako je špecifikovaný v návrhu a čo do jeho vydania zobral návrh späť a tiež zobral čiastočne späť návrh v časti o zaplatenie 293,06 eur vrátane úrokov z tejto sumy a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Suma, o ktorú znížil uplatňovanú cenu za čln, predstavuje rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 1.187,20 eur a cenou člna Joker podľa faktúry (894,14 eur). Odporca s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil. Navrhovateľ zároveň žiadal pripustiť zmenu návrhu tak, že odporcovi bude uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 894,14 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 27. 08. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastupovania. Navrhovateľ poukázal na to, že úrok z omeškania si uplatňujú odo dňa doručovania výzvy s tým, že dôkaz o jej doručení odporcovi navrhovateľ nemá, pretože odporca nepreberá zásielky. Súd žiadanú zmenu návrhu na predmetnom pojednávaní uznesením pripustil a tiež čiastočne zastavil konanie čo do sumy 293,06 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na to, že odporca namietal, že navrhovateľ sa nestal vlastníkom člnu Ribstar, súd najskôr prejudiciálne riešil otázku vlastníctva k tomuto člnu a dospel k názoru, že zabezpečením výmeny člnu Joker 300, ktorého preukázateľne bol vlastníkom navrhovateľ, za čln Ribstar 290, sa vlastníkom tohto člnu Ribstar stal navrhovateľ, a to aj napriek tomu, že v konaní nebolo preukázané vyplatenie rozdielu cien uvedených člnov. Súd je toho názoru, že tým, že odporca, či už ako fyzická osoba - občan, alebo ako konateľ spoločnosti V&M Slovakia s.r.o., zabezpečil výmenu tohto člnu, teda čln nekupoval a výmenu realizoval pre navrhovateľa, čo znamená, že vymenený čln (Ribstar) je jeho vlastníctvom. Odporcovi, opätovne či už ako fyzickej osobe - občanovi, alebo ako konateľovi spoločnosti, však vzniklo právo požadovať od navrhovateľa doplatenia kúpnej ceny, prípadne aj zaplatenia ďalších nákladov, ktoré mal v súvislosti s touto výmenou. Nezaplatenie doplatku, resp. aj ďalších nákladov, ktoré s výmenou člnov mal, nespôsobuje, že by sa spoločnosť W&M alebo samotný odporca stali vlastníkom nového člnu Ribstar 290. Súd zdôrazňuje, že v tomto prípade odporca sa mohol skutočne dožadovať doplatenia kúpnej ceny, nie však vydania tejto veci ako svojho vlastníctva a nebol ani oprávnený čln „zabaviť“, ako to odporca urobil. Predmetom výmeny bol čln, ktorý bol jednoznačne vo vlastníctve navrhovateľa, za iný čln, ktorý bol vlastníctvom navrhovateľa, pričom doplatenie, resp. nedoplatenie

jeho ceny je z pohľadu vlastníckeho práva v danom prípade právne bezvýznamné, keďže uvedené nie je podmienkou na to, aby sa čln stal vlastníctvom navrhovateľa. Tak by to mohlo byť v prípade, pokiaľ by navrhovateľ s odporcom uzatvoril kúpnu zmluvu, v ktorej by si písomne dohodli výhradu vlastníctva, teda, že vlastníctvo k predanej hnutelnej veci má prejsť na kupujúceho až po zaplatení ceny, čo však nie je tento prípad. Tak, ako je vyššie uvedené, súd ustálil, že navrhovateľ sa stal vlastníkom člnu Ribstar 290, preukázateľne mu ho odporca aj odovzdal spolu s dokladmi - záručným listom a navrhovateľ ho aj riadne ako svoje vlastníctvo využíval, a to až do doby, než čln svojvoľne si odporca zobral. Súd v danom prípade uveril navrhovateľovi, že odporcu oslovil konateľ navrhovateľa ako priateľa teda, nie ako právnickú osobu, ale ako občana a požiadal ho o zabezpečenie výmeny člnu, ktorú výmenu odporca aj zrealizoval, pričom preukázateľne od augusta 2011, kedy k výmene člnov došlo, až do doby, kedy odporca si čln späťne zobral (júl 2012) a ani neskôr odporca nikdy navrhovateľovi nevystavil faktúru za predmetnú výmenu člnu, ani mu nevyúčtoval doplatok ceny, čo svedčí o tom, že sám odporca daný vzťah nepovažoval za obchodnoprávny, pretože inak by navrhovateľovi minimálne vyúčtoval doplatok ceny. Na danom posúdení nič nemení ani skutočnosť, že odporca výmenu svojvoľne realizoval ako právnická osoba, ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, keďže sám nemal následne snahu účtovne vec dokončiť vystavením faktúry navrhovateľovi, čo by rozhodne urobil, ak by vedel, že mal výmenu člnu zabezpečiť ako právnická osoba. Podľa názoru súdu výmena člnu bola realizovaná na základe inominátnej zmluvy, ktorú súd právne posúdil ako zmluvu s prvkami príkaznej zmluvy a zmluvy o obstaraní veci, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku v ustanoveniach §§ 728, 730 ods. 1, 733, 734. V tejto súvislosti však súd poukázal na to, že je právne bezvýznamné, kto realizoval výmenu tohto člnu, pretože pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku zo str. navrhovateľa je zistenie, kto čln, ktorý bol vo vlastníctve navrhovateľa, zobral. Preukázateľne touto osobou bol odporca, čo on v konaní ani nepopieral, pričom uviedol, že čln už nemá, pretože mu ho ukradli v Chorvátsku. V danom prípade je nesporné, že vydanie hnutelnej veci člnu Ribstar 290, tak ako to navrhovateľ pôvodne žiadal od odporcu, ktorý predmetný čln neoprávnene si zobral, bolo v čase vyhlásenia rozsudku nemožné, pretože bol odcudzený, pričom navrhovateľ ho k dispozícii nemá a z tohto dôvodu sa navrhovateľ mohol ako vlastníč člnu domáhať voči odporcovi už len vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré odporca získal, čo aj po pripustení zmeny návrhu urobil(predtým uplatňoval alternatívne vydanie veci, príp. zaplatenie jej ceny). Súd skúmal základné predpoklady pre priznanie práva na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia a dospel k záveru, že navrhovateľ dostatočne preukázal existenciu svojho vlastníckeho práva k člnu Ribstar 290 tak, ako je to vyššie v tomto rozsudku uvedené, a teda preukázal aj svoju aktívnu legitimáciu domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníčkovi hnutelnej veci člnu Ribstar 290 prislúcha. Odporca zasiahol do vlastníctva navrhovateľa, pretože mu zabránil a znemožnil disponovať s člnom Ribstar, využívať ho a nakladať s ním ako so svojim vlastníctvom. Keďže odcudzením člnu Ribstar ako hnutelnej veci, nebolo možné uložiť odporcovi povinnosť vydať tento čln, ktorého vydania sa pôvodne navrhovateľ domáhal, neskôr na tomto alternatívnom petite netrval, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cenu tohto člnu vo výške 855,44 eur, ktorá vyplýva z fak.č. 9885 a ktorú súd považuje za cenu primeranú, ktorá zodpovedá ekonomickej hodnote bezdôvodného obohatenia, keďže z fakt.č. 9885 je zrejme, že táto cena je cenou po zľave a tiež, že počiatočná cena tohto člnu bola až 1.324,17 eur a čln bol do jeho „ zhabania „ odporcom využívaný minimálnu dobu, keďže v zimných mesiacoch využívaný nebol. Ani jeden z účastníkov konania nenavrhol žiadne dokazovanie za účelom preukázania hodnoty člnu Ribstar 290, a preto súd v záujme nenavyšovania trov konania (vypracovanie znaleckého posudku by si vyžiadalo náklady minimálne 200 eur a viac) ustálil, že cena 855,44 eur je cena, ktorá zodpovedá bezdôvodnému obohateniu, ktoré získal odporca, pričom nie je rozhodujúce, či odporcovi z bezdôvodného obohatenia niečo zostalo, teda nie je rozhodujúce, že čln aj jemu bol napokon odcudzený. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa týka aj príslušenstva, preto súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 855,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne, a to od 4.11.2013 do zaplatenia, teda od podania návrhu vzhľadom k tomu, že odporca sa až z návrhu dozvedel uplatnený nárok, keďže pred tým mu predžalobná výzva od ktorého dátumu navrhovateľ žiadal priznať úroky, preukázateľne doručená nebola, a to z dôvodu, že sa nenachádzal v SR. Predmetný úrok z omeškania je v súlade s ustanov. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 a bol priznaný podľa ustanov. § 517 ods. 2 Obč. zák. Keďže navrhovateľ si uplatňoval vyššiu sumu čo do istiny a úroky z omeškania za dlhšie obdobie, súd vo zvyšku návrh zamietol.

Odporca v konaní namietal, že v súvislosti s výmenou člna mu vznikli náklady a uvedené namietal v rámci svojej procesnej obrany. Keďže však tieto náklady žiadnym spôsobom nešpecifikoval a tiež z dôvodu, že v čase výmeny člna odporca zabezpečoval v predmetnej rakúskej predajni nákup aj iného tovaru, a teda aj v súvislosti s tým súvisia cestovné náklady, súd sa započítaním týchto nákladov nezaoberal. Bolo

povinnosťou odporcu tieto riadne špecifikovať, mal na to dostatok času, čo nespravil a z tohto dôvodu súd na túto jeho procesnú obranu neprihliadal. Nič nebráni odporcovi, aby si tieto náklady dodatočne voči navrhovateľovi uplatnil. V tejto súvislosti súd však poznamenáva, že navrhovateľ pôvodne žiadal zaplatiť aj 250 eur, ktoré mal odovzdať odporcovi po výmene člnu ako doplatok kúpnej ceny(113,02 eur) vrátane nákladov na cestovné (250-113,02= 136,98) a len z dôvodu, že vyplatenie tejto sumy nebol schopný relevantne preukázať, v tejto časti zobral návrh späť, takže uvedené by bolo rozhodne predmetom dokazovania.

S poukazom na vyššie uvedené zhodnotenie dokazovania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokoch tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods.2 O.s.p. za použitia ustanovenia § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Je nesporné, že čo sa týka čiastočného späťvzatia návrhu, tak v tomto prípade navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania, a preto zo sumy 293,06 eur s 8,75% úrokom z omeškania by patrila náhrada trov konania odporcovi patrila by mu aj zo sumy, do ktorej súd návrh zamietol. Súd preto pomerne náhradu trov konania rozdelil s tým, že v danom prípade súd vypočítal úspech navrhovateľa vo výške 72 %, čo znamená že úspech odporcu je 28%, preto čistý úspech navrhovateľa predstavuje 44 %. (úspech navrhovateľa - úspech odporcu). Navrhovateľ bol v konaní zastúpený najskôr JUDr. Školekom ako samostatným advokátom, potom spoločnosťou JUDr. Anton Školek & Partners, s.r.o.. Spolu súd považoval za správne uplatnené trovy právneho zastúpenia trovy vo výške 510,11 eur. Keďže však súd ustálil, že navrhovateľ mal v konaní čistý úspech 44 %, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 224,45 eur. Súd priznal navrhovateľovi trovy titulom zaplateného súdneho poplatku, ktorý navrhovateľ zaplatil vo výške 99,50 eur, čo pri 44 % úspešnosti v konaní znamená priznanie náhrady trov titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 43,78 eur.

Proti rozsudku podali odvolanie navrhovateľ a odporca.

Navrhovateľ podal odvolanie v časti kde súd rozhodol o náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa zrušil a odporcu zaviazal uhradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 510,11 eur a trovy odvolacieho konania. V odvolaní namietal, že súd nesprávne posúdil výšku trov právneho zastúpenia navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa dňa 3.12.2014 priamo na pojednávaní vo veci upravil návrh navrhovateľa a to tak, že v časti o zaplatení 293,06 EUR zobral návrh späť, ako aj úroky z tejto sumy. Žiadal súd, aby zaviazal odporcu k zaplateniu čiastky 894,14 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 27.8.2013. Na základe prednesu právneho zástupcu bolo vyhlásené uznesenie dňa 3.12.2014, ktorým zmenu petitu navrhovateľa súd pripustil. Na základe úvahy súdu bol navrhovateľ úspešný v 44%, a preto náhradu trov právneho zastúpenia krátil z čiastky 510,11 EUR na 224,45 EUR. S týmto rozhodnutím súdu nesúhlasí, a má za to, že navrhovateľ bol v spore len zo zanedbateľnej časti neúspešný, nakoľko počas konania menil petit pôvodného návrhu na základe skutočností, ktoré vyšli najavo počas konania, ale zároveň predtým ako súd rozhodol vo veci samej. Z tohto dôvodu sa domnieva, že navrhovateľovi prináleží náhrada trov právneho zastúpenia v celom rozsahu, teda v čiastke 510,11 EUR.

Odporca v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietne. V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. So spoločnosťou a konateľom SVL, navrhovateľom pánom Lenártom, má odporca, konateľ W&M Slovakia s.r.o obchodné vzťahy od roku 2009. Pri službách alebo dodaní tovaru pre spoločnosť SVL ani v jednom prípade nevystupoval odporca ako fyzická osoba, Jozef Králik, ale vždy ako W&M Slovakia s.r.o.. Za svoje služby, spoločnosť W&M vždy vystavila faktúru, pre spoločnosť SVL. Tieto doklady sa nachádzajú v účtovnej evidencii obidvoch spoločností. Obchodné vzťahy a následné výhodné ceny pre odberateľov v predajni Allroundmarin v Rakúsku podliehajú registrácii spoločnosti a dodržovaním obchodných podmienok. Veľkoobchodné ceny sú nižšie, ako maloobchodné. V obchodnom styku nie je možné vystupovať ako súkromná osoba a navrhovateľ o tom vedel. Pri predchádzajúcich nákupoch W&M v Rakúsku, bol navrhovateľ osobne prítomný. Poznal podmienky nákupu a preto jeho vyjadrenia, že sa jednalo o výmenu na priateľskej báze sú zavádzajúce. Navrhovateľ mal katalóg a maloobchodný cenník predajne Allroundmarin. O maloobchodných cenách mal kompletnú informáciu. Na základe uvedeného navrhovateľ jednoznačne prejavil záujem o kvalitnejší nový čln Ribstar 290, aj za cenu navrhovateľa kúpnej ceny. Nebolo isté, či sa „starý“ čln predá na inzerát alebo v predajni Allroundmarin a či bude ako časť protihodnoty nového „člnu“. Pravdepodobne

preto navrhovateľ neoslovil Klub športového jachtingu dodávateľa „starého“ člnu Joker, ktorý tento zakúpil v predajni Allroundmarin v Rakúsku. Navrhovateľ prostredníctvom jeho osoby požiadal W&M Slovakia o pomoc pri zakúpení kvalitnejšieho „nového“ člnu Ribstar a „starý“ čln Joker doviezol na prevádzku do W&M. Nie je pravdou, že by uvádzal budúcu cenu. Nevedel odhadnúť či predajňa bude akceptovať „starý“ čln zn. Joker, ako časť protihodnoty, ani výslednú výšku nákladov. Navrhovateľ s tým súhlasil, lebo, ako uviedol, chce sa „starého“ člnu Joker zbaviť. Spoločnosť W&M Slovakia dodala spoločnosti SVL čln „nový“ Ribstar. Jednalo o obchodný vzťah medzi W&M a SVL o čom svedčí aj fa.č. 9885 z 10.8.11 (č.l. spisu 58) a skutočnosť, že W&M vrátila čln Joker v predajni Alloundmarin a prevzala čln Ribstar. Obidva člny sa dostali na účtovný doklad spoločnosti W&M a jedine na základe oprávnených účtovných dokladov je možné ich z tejto evidencie vyňať. Cena na faktúre je interný doklad W&M a je podstatne nižšia, ako cena člnu vo verejne prístupnom maloobchodnom cenníku predajne. Navrhovateľ pri následných stretnutiach prejavoval nechotu akceptovať navýšenie na štandardnú maloobchodnú cenu. Pán Lenárt pravdepodobne získal predmetnú faktúru dňa 16.07.2012, po tom, čo násilne odstránil zámok na dverách prevádzkarne spoločnosti W&M a nekontrolovane sa pohyboval po jej priestoroch. Prípado riešilo to OO PZ v Považskej Bystrici. Navrhovateľ sa naďalej vyhýbal dodatočnému podpísaniu dokladu o prevzatí „nového“ člnu, nemal záujem o následné vystavenie novej faktúry. Vyjadril sa, že faktúru neuzná, neseďí s ich účtovníctvom ani evidenciou člnu. Bránil sa písomnému prevzatiu „nového“ člnu Ribstar a o „starý“ čln Joker nemal záujem napriek tomu, že stále bola možnosť „starý“ čln Joker vrátiť navrhovateľovi späť. Konanie a vyjadrenia navrhovateľa smerovali len zbaviť sa „starého“ člnu Joker pre jeho nevýhodnú konštrukciu a vysokú nadobúdaciú cenu. Odporca dospel k záveru, že z toho dôvodu nemá navrhovateľ záujem o obchodný vzťah. Následne, odporca, zástupca spoločnosti W&M dňa 24.7.2012 uskladnil čln vo svojich priestoroch do času riadneho usporiadania obchodného vzťahu s SVL a v snahe obmedziť ďalšie výdavky W&M, ktorých úhrada bola od navrhovateľa nepravdepodobná. Na následnom stretnutí navrhovateľ opäť odmietol podpísať prevzatie „nového“ člnu Ribstar, tento nebol navrhovateľovi vydaný. Rokovať o vrátení „starého“ člnu odmietol. Navrhovateľ odmietol obchodný vzťah medzi SVL - W&M a prestal sa o čln zaujímať. On z dôvodu dlhoročných aktivít v námornom jachtingu sa zdržiaval dlhší čas v zahraničí a vec pre časové zaneprázdnenie neriešil. Ďalej namietal spojenie vecí. Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že návrh sa netýka tých istých účastníkov konania. Tiež je možné spochybníť skutkový súvis uvedených nárokov lebo existujú resp. môžu existovať dôvody rozdielneho postavenia resp. rozličnej situácie v skutkovej argumentácii ohľadom nároku navrhovateľa. Na jednej strane je uvádzaná dohoda fyzickej osoby pána Lenárta urobená na priateľskej báze z fyzickou osobou odporcu. Navrhovateľ ničím nepreukázal, že išlo o dohodu medzi SVL s. r. o a odporcom. Na druhej strane sa rozhodnutie opiera o účtovné doklady právnickej osoby W&M a to, že výmenu člnov uskutočnila právnická osoba.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 855,44 eur s 5,5% úrokom z omeškania od 4.11.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil a v časti o náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa zrušil a odporcu zaviazal uhradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 510,11 eur a trovy odvolacieho konania. Uviedol, že odporca odvolanie opiera o skutočnosť, že čln Ribstar sa nachádza na faktúre č. 9885 zo dňa 10.8.2011 tak, že obchodná spoločnosť W&M Slovakia s.r.o, kde je odporca spoločníkom a konateľom, ho kúpila ako právnická osoba a nie ako fyzická osoba - odporca. Medzi sporovými stranami, tak ako uviedol navrhovateľ na pojednávaní, bol priateľský vzťah, navrhovateľ požiadal odporcu o zakúpenie tohto člnu v Rakúskom obchode, pretože vedel že tam má cestu. Neexistuje žiadna objednávka smerujúca na spoločnosť W&M Slovakia, s.r.o. Stotožňuje sa s odôvodnením rozsudku okresného súdu, kde na s. 7 súd uvádza, ...od augusta 2011, kedy k výmene došlo, až do doby, kedy odporca si čln späťne zobral (júl 2012) a ani neskôr odporca nikdy navrhovateľovi nevystavil faktúru za predmetnú výmenu člnu, ani nevyúčtoval doplatok ceny, čo svedčí o tom, že sám odporca daný vzťah nepovažoval za obchodnoprávny, pretože inak by navrhovateľovi minimálne vyúčtoval doplatok ceny. Na záver odporca uvádza, že navrhovateľ „sa prestal o čln zaujímať“. S takýmto tvrdením nesúhlasí, nakoľko počas celého konania tvrdí, že čln navrhovateľa, ktorý za neho riadne zaplatil a bol jeho vlastníctvom odporca zobral bez jeho vedomia a bez jeho súhlasu z Oravskej priehrady. Odporca mu oznámil, že čln si zabavuje. On čln využíval na prepravu z brehu na svoju plachetnicu a späť. Po zistení tejto skutočnosti podal trestné omámenie vo veci podozrenia z krádeže, ktoré bolo vedené pod sp.zn. ČVS: ORP-768/NO-DK-2012. Uvedené konanie bolo zastavené a on bol odkázaný na občiansko-právne konanie. Odporca uvádza, že navrhovateľ nepreukázal, že išlo o dohodu medzi navrhovateľom a odporcom a na druhej strane sa rozhodnutie opiera o účtovné doklady právnickej osoby W&M Slovakia, s.r.o. K uvedenému tvrdeniu uviedol, že odporca sám vo svojej

výpovedi povedal, že čln si zobral a že ho nemôže vydať v rámci alternatívneho petitu - návrh na vydanie veci, pretože mu čln ukradli v Chorvátsku. To, že čln odporca kúpil na spoločnosť W&M Slovakia, s.r.o. sa dozvedel náhodne, a to tak, že predajca v Rakúsku mu faktúru dal, aby vedel skutočnú cenu, za akú čln odporca kúpil. Tvrdenia o neoprávnenom vniknutí do priestorov spoločnosti W&M Slovakia, s.r.o. nie sú pravdivé. Od začiatku pristupoval k odporcovi na priateľskej báze, boli dlhoroční známi, priatelia. Nikdy od odporcu nedostal faktúru na uvedený čln, ani nevedel, že odporca nakupuje v zahraničí na faktúry. Odvolanie o náhradách trov právneho zastúpenia súdu odoslal v zákonom stanovenej lehote.

Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu veci v dôsledku podaných odvolaní navrhovateľom a odporcom zisťoval či odvolania boli podané v zákonnej lehote, či boli podané oprávnenou osobou, či je odvolanie prípustné a či spĺňa náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1, 2 O.s.p..

Podľa ust. § 207 O.s.p. vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu (č.l. 76) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, jeho odôvodnení a poučení o oprávnom prostriedku sa navrhovateľ (konateľ spoločnosti SVL, s.r.o., Ing. Ondrej Lénárt), výslovne vzdal práva podať voči nemu odvolanie, čo potvrdil svojim podpisom. Účinným vzdaním sa odvolania teda zanikla subjektívna legitímácia k podaniu odvolania toho, kto sa tohto oprávnenia vzdal.

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolanie navrhovateľa v súlade s citovaným ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním odporcu, pričom zistil, že odvolanie odporcu bolo podané v zákonnej lehote, preto krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, odvolaním napadnutý nebol a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 855,44 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 04. 11. 2013 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že súd prvého stupňa správne najskôr prejudiciálne riešil otázku vlastníctva k predmetnému člnu a správne dospel k názoru, že zabezpečením výmeny člnu Joker 300, ktorého preukázateľne bol vlastníkom navrhovateľ, za čln Ribstar 290, sa vlastníkom tohto člnu Ribstar stal navrhovateľ, a to aj napriek tomu, že v konaní nebolo preukázané vyplatenie rozdielu cien uvedených člnov. Odvolací súd je zhodne so súdom prvého stupňa názoru, že tým, že odporca, či už ako fyzická osoba - občan, alebo ako konateľ spoločnosti V&M Slovakia s.r.o., zabezpečil výmenu tohto člnu, teda čln nekupoval a výmenu realizoval pre navrhovateľa, znamená, že vymenený čln (Ribstar) je vlastníctvom navrhovateľa. Čo sa týka práva odporcu či už ako fyzickej osoby - občana, alebo ako konateľa spoločnosti, požadovať od navrhovateľa doplatenia kúpnej ceny, prípadne aj zaplatenia ďalších nákladov, ktoré mal v súvislosti s touto výmenou, súd prvého stupňa správne konštatoval, že nezaplatenie doplatku, resp. aj ďalších nákladov, ktoré s výmenou člnov mal, nespôsobuje, že by sa spoločnosť W&M alebo samotný odporca stali vlastníkom nového člnu Ribstar 290. Odvolací súd zdôrazňuje ako už konštatoval i súd prvého stupňa, že v tomto prípade odporca sa mohol dožadovať doplatenia kúpnej ceny, nie však vydania tejto veci ako svojho vlastníctva a nebol ani oprávnený čln „zabaviť“, tak ako to odporca urobil. Predmetom výmeny bol čln, ktorý bol jednoznačne vo vlastníctve navrhovateľa, za iný čln, ktorý bol vlastníctvom navrhovateľa, pričom doplatenie, resp. nedoplatenie jeho ceny je z pohľadu vlastníckeho práva v danom prípade právne bezvýznamné, keďže uvedené nie je podmienkou na to, aby sa čln stal vlastníctvom navrhovateľa. Tak by to mohlo byť v prípade, pokiaľ by navrhovateľ s odporcom uzatvoril kúpnu zmluvu, v ktorej by si písomne

dohodli výhradu vlastníctva, teda, že vlastníctvo k predanej huteľnej veci má prejsť na kupujúceho až po zaplatení ceny, čo však nebol tento prípad.

V danom prípade odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa uveril navrhovateľovi, že odporcu oslovil konateľ navrhovateľa ako priateľa teda, nie ako právnickú osobu, ale ako občana a požiadal ho o zabezpečenie výmeny člnu, ktorú výmenu odporca aj zrealizoval, pričom preukázateľne od augusta 2011, kedy k výmene člnov došlo, až do doby, kedy odporca si čln späťne zobral (júl 2012) a ani neskôr odporca nikdy navrhovateľovi nevystavil faktúru za predmetnú výmenu člnu, ani mu nevyúčtoval doplatok ceny, čo svedčí aj podľa odvolacieho súdu o tom, že sám odporca daný vzťah nepovažoval za obchodnoprávny, pretože inak by navrhovateľovi minimálne vyúčtoval doplatok ceny. Na danom posúdení ani podľa odvolacieho súdu nič nemení ani skutočnosť, že odporca výmenu svojvoľne realizoval ako právnická osoba, ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, keďže sám nemal následne snahu účtovne vec dokončiť vystavením faktúry navrhovateľovi, čo by rozhodne urobil, ak by vedel, že mal výmenu člnu zabezpečiť ako právnická osoba. Súd prvého stupňa v prejednávanej veci správne ustálil, že výmena člnu bola realizovaná na základe inomínatnej zmluvy, ktorú súd prvého stupňa správne právne posúdil ako zmluvu s prvkami príkaznej zmluvy a zmluvy o obstaraní vecí, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku v ustanoveniach §§ 728, 730 ods. 1, 733, 734.

V tejto súvislosti súd prvého stupňa správne poukázal na to, že je právne bezvýznamné, kto realizoval výmenu tohto člnu, pretože pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku zo strany navrhovateľa je zistenie, kto čln, ktorý bol vo vlastníctve navrhovateľa, zobral. Preukázateľne touto osobou bol odporca, čo on v konaní ani nepopieral, pričom uviedol, že čln už nemá, pretože mu ho ukradli v Chorvátsku. V danom prípade je nesporné, že vydanie huteľnej veci člnu Ribstar 290, tak ako to navrhovateľ pôvodne žiadal od odporcu, ktorý predmetný čln neoprávnene si zobral, bolo v čase vyhlásenia rozsudku prvého stupňa nemožné, pretože bol odcudzený, pričom navrhovateľ ho k dispozícii nemá a z tohto dôvodu sa navrhovateľ mohol ako vlastníč člnu domáhať voči odporcovi už len vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré odporca získal, čo aj po pripustení zmeny návrhu urobil.

Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ dostatočne preukázal existenciu svojho vlastníckeho práva k člnu Ribstar 290 tak, ako je to vyššie uvedené, a teda preukázal aj svoju aktívnu legitimáciu domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníčkovi huteľnej veci člnu Ribstar 290 prislúcha. Odporca zasiahol do vlastníctva navrhovateľa, pretože mu zabránil a znemožnil disponovať s člnom Ribstar, využívať ho a nakladať s ním ako so svojim vlastníctvom. Keďže odcudzením člnu Ribstar ako huteľnej veci, nebolo možné uložiť odporcovi povinnosť vydať tento čln, ktorého vydania sa pôvodne navrhovateľ domáhal, neskôr na tomto alternatívnom petíte netrval, súd prvého stupňa správne uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cenu tohto člnu vo výške 855,44 eur, ktorá vyplýva z fak.č. 9885 a ktorú aj odvolací súd považuje za cenu primeranú, ktorá zodpovedá ekonomickej hodnote bezdôvodného obohatenia, keďže z fakt.č. 9885 je zrejmé, že táto cena je cenou po zľave a tiež, že počiatočná cena tohto člnu bola až 1.324,17 eur a čln bol do jeho „ zhabania „ odporcom využívaný minimálnu dobu, keďže v zimných mesiacoch využívaný nebol. Ani jeden z účastníkov konania nenavrhol pred súdom prvého stupňa žiadne dokazovanie za účelom preukázania hodnoty člnu Ribstar 290, a preto súd prvého stupňa v záujme nenavyšovania trov konania správne ustálil, že cena 855,44 eur je cena, ktorá zodpovedá bezdôvodnému obohateniu, ktoré získal odporca.

Súd prvého stupňa potom správne zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 855,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne, a to od 4.11.2013 do zaplatenia, teda od podania návrhu vzhľadom k tomu, že odporca sa až z návrhu dozvedel uplatnený nárok, keďže pred tým mu predžalobná výzva od ktorého dátumu navrhovateľ žiadal priznať úroky, preukázateľne doručená nebola, a to z dôvodu, že sa nenachádzal v SR.

Čo sa týka námietky odporca, že v súvislosti s výmenou člna mu vznikli náklady, odvolací súd uvádza, že odporca tieto náklady žiadnym spôsobom nešpecifikoval a tiež z dôvodu, že v čase výmeny člna odporca zabezpečoval v predmetnej rakúskej predajni nákup aj iného tovaru, a teda aj v súvislosti s tým súvisia cestovné náklady, súd prvého stupňa sa preto správne započítaním týchto nákladov nezaoberal. Bolo povinnosťou odporcu tieto riadne špecifikovať, mal na to dostatok času, čo nespravil a z tohto dôvodu súd prvého stupňa správne na túto jeho procesnú obranu neprihliadal.

Súd prvého stupňa teda v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku i správne rozhodol, pričom dostatočne sa vysporiadal i s námietkami uvádzanými odporcom v odvolaní, preto odvolací súd nepovažoval námietky odporcu za opodstatnené a rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil. Zároveň podľa § 219 ods. 2 O.s.p vo zvyšku poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods.2 O.s.p. za použitia ustanovenia § 146 ods.2 veta prvá O.s.p. a správne považoval za správne uplatnené trovy právneho zastúpenia trovy vo výške 510,11 eur. Keďže však súd ustálil, že navrhovateľ mal v konaní čistý úspech 44 %, správne priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 224,45 eur a navrhovateľovi trovy titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 43,78 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi odvolací súd priznal k náhrade trovy odvolacieho konania, tak ako si ich uplatnil a to vo výške 25,73 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný odporca, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.